Die digitale Landesbibliothek Oberösterreich

oö landes bibliothek

Terms and Conditions
The Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept there Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Library

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Imprint:
Director: Mag. Renate Plöchl
Deputy director: Mag. Julian Sagmeister
Owner of medium: Oberösterreichische Landesbibliothek
Publisher: Oberösterreichische Landesbibliothek, 4021 Linz, Schillerplatz 2

Contact:
Email: landesbibliothek(at)ooe.gv.at
Telephone: +43(732) 7720-53100

ſit cōſtitutio iuris naturalis que etiā reſpicit preterita. ſ. de vſu. cum tu. vel niſi dicatur in ipſa ɔſtitutione qꝫ ad preterita trahatur. x. q. i. ſic quidaꝫ: ꝛ. ſ. de elec. cum in cunctis. §. hec ſane. ꝛ. C. de leg. leges enim ꝛ hic in fi. vbi dicitur niſi de preteritis. ꝛc. ꝛ. ſ. de reſcrip. ad audientiam noſtram.

Rubrica De reſcriptis. Uiſo de ɔſtitutionibus: qꝛ parum eſt iura condere niſi ſint miniſtri qui ea exequantur vt in. c. cōmiſſa de elec. li. vi. ꝛ in. c. vbi periculuꝫ. §. preterea e. t. ꝛ li. Ideo poſt Ricā p̄dictā auctor ītendit tractare de miniſtris iuris. Et quia plurimum dant̄ per reſcripta. Ideo p̄mitit hanc rubricā. Ab. ſicu.

Sicut romana. ¶ Legitur varijs modis ſꝫ ſm intellectuꝫ magis cōmunem dic vt in rubro. Primo ponitur deciſum exordiū. Secundo cōſultatio ibi. Queſitū Tertio reſpōſio ibi: in quibus Quarto reſpōſionis ratio ibi. Quia. Abbas Siculus.

a ¶ Ut libere. iſta indulgentia ſuperflua videt̄ qꝛ iure cōmuni liberuꝫ eſt appellare quādocūqꝫ aliqs grauat̄ alias nō licet ante ſniaꝫ. ſ. de ap. vt debitus honor: olim indifferēter ꝛ libere licebat appellare niſi appellatio māifeſte fuiſſet fruſtratoria. ij. q. vi. ad romanā: ꝛ. ſ. de appel. peruenit: ſed qꝫ de iure cōmuni competit ſuperfluum eſt p̄cibus ipetrare. C. de theſau. l. i. li. x. ꝛ. ff. ad muni. l. i. ergo fuit ſuperflua: quidaꝫ dicunt ad hoc: vt intelligentia iſta valeat: qꝫ licitū eſt huic appellare vbiqꝫ vbi ius inhibet appellare puta ꝓpter ɔtumaciam: qꝛ ɔtumax non audit̄ appellans. xxiiij. q. iij. de illicita: ꝛ aliquos tales caſus inuenies. ij. q. vi. §. diffinitiua ſub illo. §. ſunt etiaꝫ quoꝝ. ſed iſta ſolutio ſtare non poteſt: qꝛ dicit̄ hic in fi. ſpeciale derogat generali: qꝛ ibi iſta indulgentia ɔceſſa fuit ɔtra ius cōmune: qꝛ priuilegium dicit̄ quaſi lex priuata. iij. di. priuilegia. ſed priuilegium non tollit̄ per ius cōmune: niſi de ipſo priuilegio mentio fiat: ar. ſ. e. ti. cū ordinez ꝛ priuilegiū nō tollit̄ ꝑ aliud priuilegiū niſi fiat mentio in ſcd̄o de primo. ſ. de preſcrip. veniēs ſed ille q ipetrauit cām cōmitti ſm ius cōmune ipetrauit appellatione remota. nec fecit mētionē de p̄uilegio partis aduerſe ꝛ tn̄ valent ſcd̄e littere: qꝛ ſpāle derogat generali ꝛ ita ſiue dicas qꝫ littere ſcd̄e fuiſſent p̄uilegiuꝫ ſiue reſcriptū ſm ius cōmune non pōt ſtare hec ſolutio ergo neceſſe eſt dicere qꝫ iſte q ipetrauit generaliter poſſit appellare. ipetrauit ſm ius cōmune vt verū ſit qꝫ ſpāle derogat generali. poteſt ergo dici qꝫ pſona iſta ipetrās talis erat: que ꝓpter delictū ꝛ culpā ſuā non poterat appellare: qꝛ fuerat ei interdictuꝫ appellare vnde ius cōmune ex indulgentia redditur ei: ꝛ eſt ſi. C. de inof. teſta. ſi quando ꝛ ſic dꝫ intelligi: ꝛ vt potius res valeat q̄ pereat: vt. ſ. de priui. in his: ꝛ. ſ. de v̄b. ſigni. abbate. ff. de re. du. quotiens. ij. ſi ergo talis indulgentia emanauerit: vt poſſit appellare nihil aliud videt̄ principem ɔcedere niſi vt habeat ɔſuetam ꝛ legitimā appellandi poteſtatem: vt dicit lex predicta ſi quando: ꝛ ſic nullū ɔtrium. vel poteſt dici qꝫ ſolum ius cōmune indulget̄ huic ad cautelam: qꝛ ſolet plus timeri ꝛc. xxiij. di. q̄q̄: ꝛ. ſ. de iureiur. ꝛ ſi chriſtus: ꝛ. ſ. de ꝓcur. qꝛ in cauſis. ſ. ꝺ here. ſi aduerſus. ꝛ ſi hodie talis indulgentia concederetur dicerem qꝫ liceret ei appellare etiam ſi nō grauaretur niſi exprimeretur cauſa indulgentie ibi.

b ¶ Quia ſpeciale. ſ. de offi. leg. ſtuduiſti: ꝛ. ſ. e. paſtoralis.

c ¶ Mandatum. Circa reuocationem reſcriptoꝝ ſiue litteraꝝ domini pape ita diſtingue: ꝛ primo circa reſcripta q̄ impetrant̄ de iure cōmuni ad lites cōtentioſas. ſi primū reſcriptū ſit generale ꝛ ſm ſpāle ab aduerſario impetratū ſm valet non primū ita tn̄ qꝫ ſpecificatio generalitatis nondū ſit facta. vt h̄: ꝛ. ſ. e. paſtoralis ſiue fiat mentio in ſcd̄o de primo ſiue nō: qꝛ ſpāle mandatū ꝛc. ꝛ ſi primum ſit ſpāle ꝛ ſm generale idem iuris eſt. ſ. qꝫ ſpāle valet. ſ. e. abbatem. ſi v̄o primum eſt ſpāle ꝛ ſm ſpāle: ſi ſm expreſſam facit mentionē de primo tūc valet ſm ꝛ nō primū. ſ. e. ceterū. ꝛ. ſ. de re iudi. inter monaſteriū. ſ. de of. dele. corā. ꝛ. c. pri. alias ſi nō facit mentionē valeret primū ꝛ nō ſcd̄m per iura ꝓri. dicta. ꝛ h̄ intellige in negocijs iam ceptis citatione iam facta ꝛ de hoc no. ſ. de app. vt debitus in fi. illius no. ꝛ ſi. ꝛ in illa no. ſed nunqd. ¶ Si vero nec primum nec ſcd̄m eſt iudici preſentatū ꝛ bene potuit preſentari tūc valet illud qd̄ primo iudici extitit preſentatū ſecuta citatione: ꝛ ita alter pōt preuenire primū ipetranteꝫ: lꝫ in ſcd̄o non fiat mentio de primo. ſ. de ap. vt debitus. hec eſt opinio pape Inn. iij. ſi vero primus ipetrās nō potuit ſuas litteras iudici preſentare valebunt vſqꝫ ad annū ꝛ in hoc caſu poſſumus adhuc ſuare illa iura. ſ. e. ſi autē: ꝛ. c. plerūqꝫ dumtn̄ hoc fuerit publice ꝓteſtatus cum per eum non ſteterit quominus ſuis litteris vteret̄. ſ. de of. oꝛ. paſtoralis in fi. ꝛ optime habes qꝫ ꝓteſtatio ſit p̄mittēda neceſſario vbi currit tp̄s: niſi ꝓteſtatio p̄cedat. ſ. de ap. c. vl. in. c. gr̄. ꝛ. xvi. q. iij. §. pōt. v̄. is aūt. alias ſi hoc non fuerit ꝓteſtatus valent ſcd̄e. ſi iudici exhibeantur: ꝛ procedat ſaltē ad citationē ſed ſi exhibuit p̄mas iudici: ꝛ citauit nec potuit poſtea habere copiā iudicis infra annū idem eſt dicenduꝫ qꝫ expectari dꝫ per annū poſtea v̄o valent ſcd̄e: nec amplius expectari debent iudices primi ne lites fiant penitus īmortales: ꝛ qꝛ fit preiudiciū ei qui nō poſſidet in expectatione vel

Rubrica De reſcriptis.

A Lex. iij. ſenoñ. archie.

¶ Priuilegio generali ſcd̄m ius cōmune obtento obſtat reſcriptuꝫ ſpeciale etiam de eo mentionem non faciens.

SIcut romana: ꝛ infra. ¶ Queſitū ē a nobiſ ex pte tua ſi alicui⁹ cauſa delegatis iudicib⁹ ſublato remedio appellationis cōmittit̄: ꝛ litteris ap. altera pars munita: qbus ei generaliter eſt indultū: vt libere[a] ſibi liceat appellare ī vocem ap. proruperit an eius in eadem cauſa debeat appellationi deferri. ¶ In qbus. T. R. qꝫ eius ī hac parte appellatio non debet admitti poſtquam eſt cauſa iudicibus ap. re. ɔmiſſa. ¶ Quia[b] ſpeciale mandatuꝫ[c] derogat generali.

I De cant. archiepiſcopo.

¶ In reſcripto apoſtolico ſubintelligit̄ clauſula ſi p̄ces veritate nitant̄ ꝛ ſi reſcriptū ꝓhibet cauſe cognitiōeꝫ ē de falſitate ſuſpectum.

EX pte cōuentreñ. epi nr̄is eſt auribus ītimatū qꝫ cū de cā q̄ īter. G. ꝛ. F. clericos vertit̄ ſuper p̄bēda de noualis cognoſcēs legitime eidē. F. ſm tenorē lr̄aꝝ nr̄aꝝ ɔtinētium: qꝫ ſi ɔſtaret ipm. F. de periurio eē cōuictum ꝛ ppetuo[d] illi renūciaſſe p̄bende amoueret ab ea eo cognito ꝛ ꝓbato prebendaꝫ adiudicaſſet eādeꝫ: ipſe in vocem appellatiōis proruperit: ꝛ ad te qꝫ ei p̄bēdā p̄ciſe abſqꝫ cāe cognitiōe

ſatis poſſet dici qꝫ illa duo iura: ſi aūt ꝛ capitulū plerūqꝫ trahuntur ad illam cōſtitutionē vt debitus: hec eſt ſnia pape ſuꝑ decre. ceterum. ſ. e. vt finis litibus citius iponat̄. ſ. de do. ꝛ cōtu. finem. ꝛ. c. venerabilem. ꝛ. C. de iudi. ꝓperādū in prin. in litteris que impetrant̄ a d ap. ſtanduꝫ eſt illis iuribus. ſ. de ap. ſepe. ꝛ. c. oblate. ꝛ. ſ. de confir. vti. vel inuti. bone. ꝛ in alijs ɔſtitutionibus promulgatis ſuper appellationibus. ¶ Suꝑ priuilegijs ita dicas: qꝫ ſi ſm priuilegiū nō faciat mētionē de primo. ſemper valet p̄mū ꝛ nō ſm. ſ. de preſcript. veniens. h̄ planū ē. ſi v̄o reſcriptuꝫ ſm ius ɔmune impetratur ɔtra priuilegiuꝫ ſiue ɔtra priuilegiatas pſonas: nō valet reſcriptuꝫ niſi faciat mentionez de priuilegio: qꝛ tacita v̄itate obtentū eſt: ita loqtur. ſ. e. ti. cū ordinē. ſi aūt primū reſcriptuꝫ ſit ipetratū de cōmuni ɔſenſu partiū: ꝛ altera ps alijs iudicibus ipetrauit cām cōmitti tacito de illo conſenſu: ꝛ in ſcd̄is fiat mētio de primis nō valent ſcd̄e: imo in expenſis cōdēnari dꝫ p̄mo impetrāti. ſ. e. ti. ceterū. ſ. de re iu. inter monaſteriū. ꝛ. ſ. de of. deleg. corā. ¶ In beneficijs ipetrādis ſi diuerſe littere a diuerſis ɔ aliquā eccleſiā ipetrant̄ nec in ſcd̄is fiat mētio de p̄mis: ille ſolūmō valēt: ꝛ ille illud bn̄ficiū obtinebit: q p̄mo ſuas lr̄as p̄ſentauit. ſ. e. ti. capitulū ſancte crucis. ꝛ. ſ. e. abbateꝫ. ad h̄ facit. ſ. de ap. vt debitus. alij v̄o dicūt ɔtriū. ¶ Si v̄o in ſcd̄is fiat mētio de p̄mis: ſuabit̄ forma lr̄aꝝ ſcd̄aꝝ. ar. ſ. e. cū dilecta. ſi v̄o aliqs lr̄as plꝛes ipetrat ꝓ bn̄ficijs plꝛib⁹ obtinēdis ī plꝛib⁹ eccl̄ijs ꝛ in alijs nō fit mētio de alijs: nō valēt ſcd̄e ſi iā receptus eſt ꝑ p̄mas: niſi ſcd̄e expſſaꝫ faciāt mentionē de ſua receptione: vt. ſ. e. decre. grego. in nr̄a. Itē ſi ipetrauerit p̄mas ꝛ ex eis obtinuit aliquas pēſiones renūciādo bn̄ficio lr̄aꝝ ſi als̄ poſtea ipetrauerit h̄ tacito nō valēt. ſ. eo. ad audiētiā. ij. ¶ Illa decre. ſ. de fil. pſby. ex tua. nō ɔdicit his q̄ dicta ſunt: qꝛ ibi prime littere ɔtinebāt indulgētiā vt ille poſſet diſpēſare cū filijs ſacerdotum. ſcd̄e continebāt gratiā ſed de iure: ꝛ prime erāt generales: ꝛ qd̄ per eas factū erat: nō reuocat̄ per ſcd̄as: qꝛ v̄itate tacita ipetrate fuerāt: qꝛ tacuit ille diſpēſationem factā cū illis filijs preſbyteroꝝ. ſi aūt ipetraſſet ɔ alios cū qbus nōdū fuerat diſpenſatū: bene valuiſſēt littere ille. ſ. de of. dele. ex pte nō cōtradicit: qꝛ ꝛ ibi vtrūqꝫ fuit ſpāle reſcriptū. ꝛ qꝛ primū prius fuit ibi p̄ſentatū: ꝛ ideo nō valuit ſm: qꝛ nō fecit mētionē de primo: vel qꝛ de beneficijs loquit̄: trahit̄ ad illā. ſ. e. ti. capitulū ſancte crucis: qꝛ papa nō intendit aliquos grauare in receptiōe duoꝝ. vt. ſ. e. ti. mādatū. ꝛ. c. lr̄is. ꝛ. c. abbatē. ſuꝑ hoc dic ꝓut no. in. c. illo: capitulū ſancte crucis. dicebat autē qꝫ in lr̄is iuſticie ſola ɔſiderat̄ repreſentatio: vt in. c. vt debit⁹ de ap. ſ. e. c. ſancte crucis. ſed in his lr̄is bn̄ficioꝝ ɔſiderāda erat data. ſ. e. eam te.

EX parte conuentren. ¶ Diuidit̄: qꝛ in p̄ma pte ponit̄ querela. in ſecunda prouiſio. ſecunda ibi: verum. Abbas Siculus.

d ¶ Et ppetuo. ſꝫ nunqd iſtoꝝ altero ꝓbato pōt ep̄s ipm remouere cum alterutrū ſufficiat per ſe. ſ. de iureiu. q̄relā. ſ. de fideiuſ. ꝓuenit ī fi. ꝛ. vij. q. i. q̄ ꝑiculoſum. ꝛ. ſ. de reſti. ſpol. accepta: ita videt̄ per iura predicta. ꝛ. xlviij. di. c. i. ſꝫ ɔ videt̄: forma. n. cōmiſſionis exacta diligentia dꝫ obſeruari. ſ. e. cū dilecta ī fi. cū epiſcop⁹ nō ſua ſꝫ delegātis auctoritate fungat̄. ff. de of. eius cui mā. ē iur. ꝛ ſi pretoꝛ. ꝛ. ſ. de of. dele. ſane. dn̄t qdam qꝫ vtrūqꝫ ꝓbādū ē ꝑꝑ copulā ꝑ leges illas. ff. ꝺ v̄. ob. ſi qs ita. ꝛ iſti. de bꝛ. iſti. §. pe. iſtud nō credo: ſꝫ diſtinguo ſi ɔiūctiꝫ duo mandant̄: quoꝝ neutrū ꝑ ſe ſufficiat. ſꝫ ſi vtrūqꝫ ꝓbet̄ ſufficit ad remotionē vtrūqꝫ ꝓbādū ē: ar. ſ. e. olim. ita qꝫ icipias ibi a primo. ſ. a vitio falſitatis. ar. ſ. e. inter ceteras ſi talis ſit fili⁹ ſacerdotis ꝛ i ſacerdotio genit⁹: iſta duo ſufficiūt ſi ꝓbent̄. ſ. de ɔſti. cū acceſſiſſent. ſꝫ ſi alterū ꝑ ſe ſufficit ad remotionē alicui⁹ ſufficit ſi alteꝝ ꝓbet̄: lꝫ copulatiue illa duo mādant̄ vt h̄ ꝛ ɔſilia. ſ. e. iter ceteras. ſi ɔiūctim mādent̄ ꝛ ɔiūctiua ponit̄ ꝓ diſiūctiua ꝛ ꝑ vl. ff. de v̄b. ſi. ſepe. ꝛ. l. ɔiūctiōe. ꝛ ecōuerſo diſiūctiua ponit̄ ꝓ copulatiua. C. de v̄b. ſi. cū qdā. ꝛ de ɔſe. di. ij. in calice circa fi. ꝛ illa pluralitas reſoluēda ē ī ſingularitatē. ſ. de preben. cū iam dudū. ꝛ. ſ. de priui. vt priuilegia. ꝛ. ſ. de iudi. exhibita. ꝛ. ſ. de ap. ſignificauit. vbi de hoc. ꝛ. ff. de ɔdi. ꝛ de. falſa ī fi. ꝛ. i. di. oēs leges. i. oīs lex. preterea eadē rō q̄ moueret delegātē dꝫ mouere delegatū. ſ. e. ſuꝑ lr̄is ī fi. mirabile eēt ſi remaneret ī eccleſia ſi ꝓbaret̄ periur⁹ lꝫ nō ꝓbaret̄ renūciatio vel ecōuerſo: ꝛ certe nunq̄ fuit intētio dn̄i pape vt vtrūqꝫ neceſſe ſit ꝓbare: dūtamē alterū ꝓbet̄: ꝛ ita certe ſufficit alterū ꝓbari: niſi papa exprimeret hoc expreſſe: ſꝫ qd̄ hic dicit ita ꝓpoſituꝫ fuit: ꝛ ita papa factum ſolūmodo reſpexit ſicut fuit ei ꝓpoſitū: ꝛ hoc innuit illa littera eo cognito ꝛ ꝓbato: non dixit his cognitis ꝛ probatis